

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Study) แบบสองกลุ่ม วัดครั้งเดียว (Two Group Posttest-Only Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมเยี่ยมบ้าน โดยประยุกต์แนวคิดแบบแผนความเชื่อทางด้านสุขภาพในการสร้างการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อโรคหรือการเป็นช้ำ การรับรู้ความรุนแรงของวัณโรค การรับรู้ประจำปีชนน์และอุปสรรคของ การปฏิบัติตามแผนการคุ้มครองสุขภาพ ร่วมกับการให้แรงสนับสนุนทางสังคม โดยสมาชิกครอบครัว และพยาบาลชุมชน โดยมีรูปแบบการวิจัย ดังนี้

กลุ่มทดลอง _____ X _____ $S_E O_E$

กลุ่มควบคุม _____ $S_C O_C$

โดยกำหนดให้

X หมายถึง โปรแกรมเยี่ยมบ้านในกลุ่มทดลองทุก 1 สัปดาห์ ระหว่างสัปดาห์ที่ 1
ถึง 4 รวม 4 ครั้ง

S_E, S_C หมายถึง เก็บข้อมูลผลการตรวจสมะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
เมื่อสิ้นสุดการรักษาเดือนที่ 2

O_E, O_C หมายถึง การวัดคะแนนการปฏิบัติตัวของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตาม
แผนการคุ้มครองสุขภาพ เมื่อสิ้นสุดการรักษาเดือนที่ 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ป่วยวัณโรคที่แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นวัณโรคปอดจาก การตรวจพนเปื้อวัณโรคในเสมหัสด้วยการย้อมสีทินกรด (AFB Stain) และตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ จีนทะเบียนรับการรักษาวัณโรคด้วยสูตรยาระยะสั้น 6 เดือน ณ คลินิกวัณโรคโรงพยาบาลอ่าวอุดม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นผู้ป่วยวัณโรคที่แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นวัณโรคปอดจากการตรวจพนเปื้อวัณโรคใน เสมหัสด้วยการย้อมสีทินกรด (AFB Stain) และตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ จีนทะเบียนรับการรักษา วัณโรคด้วยสูตรยาระยะสั้น 6 เดือน ณ คลินิกวัณโรคโรงพยาบาลอ่าวอุดม อำเภอศรีราชา จังหวัด ชลบุรี ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. รักษาด้วยยาสูตร 2HRZE/ 4 HR

2. อายุ 15 ปีขึ้นไป

3. เข้าใจและสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดี

4. ผลการตรวจเลือดหาเชื้อเอ็คซ์เจพบเชื้อหรือไม่พบก็ได้

5. สมัครใจเข้าร่วมงานวิจัย

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

โดยบททวนงานวิจัยกี่ทศวรรษ ของ สพรัชศักดิ์ ภูลเคลชะ (2540, หน้า 84) เรื่อง การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถณ์ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการปฏิบัติตามคำแนะนำใน การรักษาของผู้ป่วยวัฒน โรคปอด ณ ศูนย์วัฒน โรคเขต 2 จังหวัดสระบุรี ซึ่งศึกษาในผู้ป่วยวัฒน โรคปอด รายใหม่ กลุ่มทดลองมี 54 คน มีคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตามคำแนะนำในการรักษาหลังการ ทดลอง เฉลี่ย 52.04 คะแนน และกลุ่มควบคุม 56 คน มีคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติตามคำแนะนำ ในการรักษาหลังการทดลอง เฉลี่ย 49.16 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.31 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.56 คำนวณหาค่าขนาดอิทธิพลของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มหรือระดับความ แตกต่างของผลสรุปทางสถิติ (Effect Size) จาก $ES = \text{ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม} / \text{หารด้วยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม}$ (Glass, 1976 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสติย์รากร, 2547, หน้า 211) ได้ค่า Effect Size = .80 จากนั้นใช้ตารางประมาณขนาดกลุ่ม ตัวอย่างแบบทดสอบสมมติฐานทางเดียว โดยกำหนดอำนาจการทดสอบ (Power Analysis) = .80 และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 รายต่อกลุ่ม (Munro, 2001, p. 128)

แต่ผู้วิจัยได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนต่อกลุ่ม เพื่อป้องกันการสูญหายของกลุ่ม ตัวอย่าง ในระหว่างการทดลอง ดังนี้ กลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) จึงมีขนาดตัวอย่าง 25 คนต่อกลุ่ม แต่ในระหว่างการทดลองกลุ่มตัวอย่างเสียชีวิต จากวัณ โรคปอดร่วมกับโรคเอ็คซ์ จำนวน 3 ราย เสียชีวิตจากวัณ โรคปอดร่วมกับมีภาวะแทรกซ้อน ทางเดินหายใจ 1 ราย และแพ้ยาวัณ โรคธุนแรง ต้องเปลี่ยนสูตรการรักษา จำนวน 1 ราย ซึ่งผู้วิจัยได้ ตัดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคู่ออกจาก การทดลอง จึงคงเหลือกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

สืบเนื่องจากผลการบททวนวรรณกรรม สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านประชากรที่มีผลต่อ ความร่วมมือในการรักษาผู้ป่วยวัฒน โรค มี 5 ปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ลักษณะอาชีพ และ สถานภาพสมรส จึงได้ทำการควบคุม โดย

1. ขับคู่ (Matching) ตัวแปรเพศและอายุ โดยนำรายชื่อผู้ป่วยมาจับคู่เข้าสู่กลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) ตามเกณฑ์ ดังนี้

1.1 เพศเดียวกัน

1.2 อายุไกล์เดียวกัน คือ แตกต่างกันไม่เกิน 5 ปี

2. ควบคุมโดยใช้หลักการทางสถิติ สำหรับตัวแปร การศึกษา สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ

โดยในเบื้องต้น ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างของตัวแปร การศึกษา สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ ระหว่างกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) ด้วยสถิติไชสแควร์ (Chi-Square Test) ถ้าผลการทดสอบพบว่า การศึกษา สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ ของกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) มีความแตกต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยต้องทำการควบคุมทางสถิติในการวิเคราะห์ เมริย์เพื่อบ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติตามแผนการดูแลของผู้ป่วยวัณ โรคระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง แต่ถ้าผลการทดสอบพบว่า การศึกษา สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีลักษณะไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยไม่ต้องทำการควบคุมทางสถิติต่อไป

การเตรียมการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เข้าสู่การทดลอง (Random Assignment) ผู้วิจัยได้เตรียมการก่อนเริ่มการทดลอง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจากคำดับการมารับบริการเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าเป็นกลุ่มทดลอง (Simple Random Sampling) (บุญใจ ศรีสุติย์นราภูร, 2547, หน้า 189) โดยเริ่มจับฉลากตามลำดับคู่ เนื่อง ผู้วิจัยจับฉลากได้เลข 1 หมายความว่า ผู้ที่มาเขียนทะเบียนลำดับแรกของคู่จะเป็นกลุ่มทดลอง ลำดับต่อมาเป็นกลุ่มควบคุม ถ้าจับฉลากได้เลข 2 หมายความว่าผู้ที่มาเขียนทะเบียนลำดับที่สองของคู่จะเป็นกลุ่มทดลอง ขณะที่ลำดับแรกเป็นกลุ่มควบคุม ทำเช่นนี้ให้ครบ 25 คู่ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่จะจับคู่กันต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ การจับคู่ที่กำหนด

จากนั้น เมื่อมีผู้ป่วยวัณ โรครายใหม่มารับบริการ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลและประวัติของผู้ป่วย หากเพิ่มประวัติผู้ป่วยรายบุคคล เพื่อคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเบื้องต้นตามที่กำหนด แล้ว แนะนำตนเอง ชินายวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาการนัดพบ และการยุติการนัดพบ จากนั้นสอบถามความสมัครใจของผู้ป่วย โดยยึดหลักการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อผู้ป่วยเข้าใจและยินยอมเข้าร่วมในงานวิจัย จึงให้ผู้ป่วยเซ็นชื่อยืนยันเข้าร่วม การวิจัยอย่างเป็นทางการ จากนั้นเขียนตามผลการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การทดลอง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Study) แบบสองกลุ่มวัดครั้งเดียว (Two Group Posttest-Only Design) โดยมีโปรแกรมการเยี่ยมบ้านเป็นสิ่งทดลอง บุคคลเป้าหมาย การเยี่ยมบ้าน ได้แก่ ผู้ป่วยวัณโรคปอดและสมาชิกครอบครัว

ขั้นตอนการทดลอง

เมื่อผู้ป่วยผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างและเขียนชื่อยินยอมร่วมงานวิจัย กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มจะได้รับบริการตามปกติจากคลินิกวัณโรค ของโรงพยาบาลอ่าวนุคม อำเภอศรีราชา โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการเยี่ยมบ้านตั้งแต่สปดาห์แรกของการรักษาวัณโรค ตามโปรแกรมการเยี่ยมบ้าน 1 สปดาห์ต่อครั้ง รวม 4 ครั้งติดต่อกัน ใช้เวลาครั้งละประมาณ 30-45นาที

กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

กลุ่มทดลอง ได้รับการเยี่ยมบ้านตั้งแต่สปดาห์แรกของการรักษาวัณโรค 1 ครั้งต่อสปดาห์ รวม 4 ครั้ง ติดต่อกัน ใช้เวลา 30-45 นาทีต่อครั้ง ตามโปรแกรมการเยี่ยมบ้าน ดังนี้

เยี่ยมบ้านครั้งที่ 1 (สปดาห์ที่ 1)

1. สร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัว โดยเฉพาะผู้ดูแลหลัก
2. เตรียมความพร้อมสมาชิกครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยให้ปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ โดยการดูวิธีทัศน์เรื่องวัณโรค สนับสนุนความต้องการรักษา ในการดูแลผู้ป่วย การให้แรงสนับสนุนทางสังคม ปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าอาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข
3. คัดเลือกผู้ดูแลหลัก โดยการอภิปรายร่วมกับผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัว จากนั้นสรุปบทบาทในการเป็นผู้ดูแลหลัก
4. ประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วย
5. ประเมินและทบทวนการรับรู้

5.1 ประเมินและทบทวนการรับรู้จากการสื่อสารเพื่อการติดเชื้อวัณโรค โดยสนับสนุนและเปลี่ยนประสบการณ์ตามความคิดเห็น ความเชื่อของผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับสาเหตุ วิธีติดต่อ อาการ การวินิจฉัยโรค ความเป็นไปได้ที่ผู้ป่วยจะติดเชื้อวัณโรคเข้า จากนั้นผู้วิจัยเชื่อมโยงความคิดเห็นที่ถูกต้อง สรุปให้ชัดเจน และปรับเปลี่ยนการรับรู้ที่ไม่ถูกต้องด้วยการอธิบาย ข้อเท็จจริง ประกอบภาพพลิกเรื่องวัณโรค ซึ่งมีภาพประกอบเป็นภาพการ์ตูนสีที่น่าสนใจ มีคำอธิบายสั้น กระชับ เข้าใจง่าย

5.2 ประเมินและทบทวนการรับรู้ความรุนแรงของวัณโรค โดยใช้ภาพประกอบที่สื่อถึงความรุนแรงของวัณโรคและผลกระทบที่ตามมา ได้แก่ ภาพปอดของผู้ป่วยวัณโรค เมริยมเทียบกับปอดคนปกติ ภาพผู้ป่วยวัณโรคที่ฝ่ายผومขาเห็นกระดูกในท่านั้น และท่านอนบน

เตียงผู้ป่วย ภาพผู้ป่วยໄວเป็นเลือด ภาพผู้ป่วยอาเจียนรุนแรง ภาพผู้ป่วยนั่งมองอาหาร ภาพเด็กเล็กที่ผู้ปกครองอุ้มอยู่ในอ้อมอก ภาพชายและหญิงที่โกรธชิดกัน ภาพบุคคลออกกำลังกาย ภาพกลุ่มคน ในที่สาธารณะ ภาพบุคคลขณะประโคนอาชีพ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ป่วยตระหนักรู้ความรุนแรงจากวัณโรคตามที่เห็นจากภาพอาจเกิดกับผู้ป่วยได้ ถ้าผู้ป่วยไม่ปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ

5.3 ประเมินและทบทวนการรับรู้ประจำ ใบอนุญาตและอุปสรรคของการปฏิบัติตาม แผนการดูแลสุขภาพ โดยการสนทนากลุ่มเปลี่ยนความคิดเห็น และผู้วิจัยสรุปข้อฐานให้ผู้ป่วยเข้าใจว่า ผู้ป่วยวัณโรคทุกคนมีโอกาสได้รับความรุนแรงจากเชื้อวัณโรค จากภาวะแทรกซ้อนและผลกระทบต่างๆ ที่ตามมา แต่ผู้ป่วยสามารถลดหรือกำจัดภาวะเหล่านั้นลงได้โดยการร่วมมือปฏิบัติตาม แผนการดูแลสุขภาพ

5.4 ประเมินและทบทวนการใช้อุปกรณ์ป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ โดยให้ผู้ป่วยอธิบายหรือแสดงวิธีปฏิบัติเมื่อໄอ่อนหรือจาม วิธีกำจัดเสมหะ วิธีทำลายเสมหะ สรุปวิธีการที่ถูกต้อง ให้ผู้ป่วยฝึกปฏิบัติการใช้ผ้าเช็ดหน้าปีกปากเมื่อໄอ จาม พร้อมทั้งสนับสนุนผ้าเช็ดหน้าจำนวน 2 ผืนต่อผู้ป่วย 1 ราย และกระปุ่งพลาสติกมีฝาปิดสำหรับรองรับเสมหะที่ผู้ป่วยบ้วนออกมาก่อนนำไปกำจัด จำนวน 1 ใบต่อผู้ป่วย 1 ราย

6. ประเมินการให้แรงสนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ป่วย เกี่ยวกับ

6.1 การดูแลผู้ป่วยเมื่อกิจกรรมทางการข้างเคียงจากยา โดยผู้ป่วยถ่าวิธีรับประทานยา ปัญหาอุปสรรคในการรับประทานยาและอาการข้างเคียงจากยา สมาชิกครอบครัวเสนอวิธีการดูแลผู้ป่วยตามแนวทางการดูแลเมื่อกิจกรรมทางการข้างเคียง ถ้าไม่ถูกต้องผู้วิจัยจะให้คำแนะนำ ซึ่งการที่สมาชิกครอบครัวอาใจใส่ สังเกตและช่วยเหลือเมื่อมีอาการข้างเคียงจากยา จะช่วยลดความวิตกกังวลของผู้ป่วย

6.2 ประเมินบทบาทสมาชิกครอบครัวในการดูแลให้ผู้ป่วยเก็บเสmen แหงส่วนตัวเมื่อสิ้นสุดการรักษาเดือนที่ 2 โดยให้สมาชิกครอบครัวตรวจสอบตัวตนเสmen ของยา วิธีการเก็บเสmen ระยะเวลาที่ควรเก็บเสmen การบรรจุภาชนะและการส่งตรวจ ผู้ป่วยร่วมเสนอปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติ ผู้วิจัยสรุปวิธีการที่ถูกต้อง และเตือนให้ผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัวเห็นความสำคัญของ การเก็บเสmen แหงส่วนตัวตามกำหนด

6.3 การช่วยเหลือของผู้ดูแลหลักเกี่ยวกับการปฏิบัติภาระประจำวัน เช่น การเตรียมอาหาร ให้ผู้ป่วยรับประทานอาหาร การดูแลให้พักผ่อนเพียงพอ พาผู้ป่วยไปออกกำลังกาย กระตุ้นเตือนให้ผู้ป่วยมีการป้องกันการแพร่กระจายเชื้ออ่างสมำ่เสmon ให้คำแนะนำในการดูแลส่วนตัว โดยผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัวแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้วิจัยสรุปเชื่อมโยงข้อมูลให้สอดคล้องกับแผนการดูแลสุขภาพ

เยี่ยมน้ำน้ําครั้งที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2)

1. ประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วย
2. ทบทวนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค การรับรู้ความรุนแรงของวัณโรค การรับรู้ประ予以ชันและอุปสรรคของการปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ การปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ เกี่ยวกับ การไปตรวจตามนัด การรับประทานยาวัณโรค การป้องกันการแพร่กระจาย เชื้อวัณโรค การออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การพักผ่อน การลดคละ เลิกสูบและบุหรี่ วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติและแนวทางแก้ไข
3. ทบทวนบทบาทสมาชิกครอบครัวในการให้แรงสนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ป่วย ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

เยี่ยมน้ำน้ําครั้งที่ 3 (สัปดาห์ที่ 3)

1. ประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วย
2. ทบทวนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค การรับรู้ความรุนแรงของวัณโรค การรับรู้ประ予以ชันและอุปสรรคของการปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติและแนวทางแก้ไข
3. ทบทวนบทบาทสมาชิกครอบครัวในการให้แรงสนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ป่วย ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

เยี่ยมน้ำน้ําครั้งที่ 4 (สัปดาห์ที่ 4)

1. ประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วย
2. ทบทวนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อวัณโรค การรับรู้ความรุนแรงของวัณโรค การรับรู้ประ予以ชันและอุปสรรคของการปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ วิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติและแนวทางแก้ไข
3. ทบทวนบทบาทสมาชิกครอบครัวในการให้แรงสนับสนุนทางสังคมแก่ผู้ป่วย ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

กลุ่มควบคุม (Control Group)

กลุ่มควบคุม จะได้รับการเยี่ยมน้ำน้ําในสัปดาห์แรกของการรักษาวัณโรค 1 ครั้ง ใช้เวลา 30-45 นาที โดยได้รับกิจกรรมการเยี่ยมน้ำน้ําเพิ่มเติมกับการเยี่ยมน้ำน้ํากลุ่มทดลองครั้งที่ 1 หลังจากนี้จะมารับบริการที่คลินิกวัณโรคในวันอังคารตามปกติ 1 ครั้งต่อเดือน เพื่อพนแพทย์รับการประเมินภาวะสุขภาพ อาการ อาการซึ้งเคียงจากยา การรับประทานยา การตรวจสอบของยาที่เหลือ และรับยาวัณโรคจำนวน 30 ซองต่อเดือนต่อราย เก็บสมหนะส่งตรวจตามแผนการรักษา รับฟังความรู้

เกี่ยวกับวัณโรคและแนวทางการปฏิบัติตัว วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขร่วมกันระหว่างผู้วิจัย
ผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัว

หลังการทดลอง

หลังเสร็จสิ้นการทดลอง 4 สัปดาห์ หรือเมื่อสิ้นสุดรักษาในเดือนที่ 2 ผู้วิจัยจะติดตามผล
การตรวจ semen หากเพิ่มประวัติการรักษาผู้ป่วยรายบุคคล สัมภาษณ์การปฏิบัติตามแผนการดูแล
สุขภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ป่วยกลุ่มควบคุมที่คลินิกวัณโรค และนักหมายสัมภาษณ์ผู้ป่วย
กลุ่มทดลองที่บ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และ
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วย
ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รังสีเพื่อเริ่มต้นการทดลอง ประกอบด้วยข้อมูลที่รวมรวมจาก
หากเพิ่มประวัติรายบุคคล ได้แก่ ผลการตรวจเลือดทางเชื้อเออดส์ ผลการตรวจ semen หกเดือนเริ่มการ
รักษา และน้ำหนักตัวผู้ป่วย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ป่วย ได้แก่ ตัววันสูงเพื่อประเมินดัชนีมวลกาย
เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาร์พี ลักษณะอาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแลหลักกับผู้ป่วย ลิทธีในการรักษาพยาบาล จำนวน 11 ข้อ และพฤติกรรม
สุขภาพด้านภาระดำเนินการเป็นแบบเลือกตอบและปลายเปิด จำนวน 9 ข้อ

2. แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการปฏิบัติตัวตามแผนการดูแลสุขภาพผู้ป่วยวัณโรคปอด
เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการทบทวนวรรณกรรม ร่วมกับการประยุกต์จาก
แบบสอบถามความร่วมมือในการรักษาของผู้ป่วยวัณโรคของ สมัยพร อาทิตย์ (2543, หน้า 31-33)
ที่ประยุกต์มาจากแนวคิดแบบแผนความเชื่อทางด้านสุขภาพ เพื่อใช้กับผู้ป่วยวัณโรคปอดที่ไม่ติด
เชื้อเออดส์ ในคลินิกวัณโรค โรงพยาบาลพะเยา อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปและรับการรักษาด้วยระบบยา
ระยะสั้นมากกว่า 1 เดือน จำนวน 60 ราย แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่มีคุณภาพ เพราะค่า
ดัชนีความตรงตามเนื้อหา .96 ขณะที่ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาที่ยอมรับได้ คือ .80 ขึ้นไป (Davis,
1992 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสติทนราภรณ์, 2547, หน้า 222) และได้จากความสอดคล้องภายในโดยใช้
ค่าสัมประสิทธิ์แอลfa ของ cronbach's (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง .81 ซึ่งค่า
ความเที่ยงที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ .80 ขึ้นไป (Jacobson, 1988, p. 6; Burns & Grove, 1997, p. 327;
Selby-Harrington et al., 1994 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสติทนราภรณ์, 2547, หน้า 232) และหาค่าความ

คงที่โดยการวัดซ้ำกับผู้ป่วย ในระยะเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ (Test-Retest Method) ได้ค่าความคงที่ของการวัด เท่ากับ .81 และคงわ่แบบสอบถามมีความคงที่ของการวัดสูง

แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคำถามทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยจะสัมภาษณ์ การปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพผู้ป่วยวัน โรคปอดเพียงครั้งเดียวหลังการทดลอง คำถาม ประกอบด้วย การดูแลสุขภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การรับประทานอาหาร การพักผ่อน การดื่มน้ำ การดูแลสุขภาพทั่วไปเกี่ยวกับการตรวจตามนัด การรับประทานยา และการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ ดังนี้

ไม่มีกิจกรรมให้ปฏิบัติ หมายถึง ไม่มีกิจกรรมที่ผู้ป่วยต้องปฏิบัติ

มีกิจกรรมให้ปฏิบัติ หมายถึง มีกิจกรรมที่ผู้ป่วยต้องปฏิบัติ แยกเป็น

ปฏิบัติสม่ำเสมอ หมายถึง ทำน้ำทำกิจกรรมนั้นเป็นประจำทุกวัน

ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง ทำน้ำทำกิจกรรมนั้นเป็นบางครั้ง

ไม่ได้ปฏิบัติ หมายถึง ทำน้ำไม่ทำกิจกรรมนั้นเลย

ตักษณะทำงานเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ กำหนดเกณฑ์ให้ คะแนนกิจกรรมที่ผู้ป่วยต้องปฏิบัติ ดังนี้

	พฤติกรรมทางบวก	พฤติกรรมทางลบ
ปฏิบัติสม่ำเสมอ	2	0
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	1	1
ไม่ได้ปฏิบัติ	0	2
ไม่มีกิจกรรมให้ปฏิบัติ	0	0

ประเมินผลจากการดับคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ โดยใช้ วิธีอิงเกณฑ์ (Criteria Reference) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.5 – 2.00 หมายถึง ปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพดี

คะแนนเฉลี่ย 0.5 – 1.49 หมายถึง ปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 0 – 0.49 หมายถึง ปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพไม่ดี

3. แบบบันทึกผลการตรวจสมหะ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกผลการตรวจสมหะด้วย การย้อมสีทินกรด (AFB Stain) และตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ เมื่อเริ่มต้นการรักษาและเมื่อสิ้นสุด การรักษาเดือนที่ 2 จากเพิ่มประวัติผู้ป่วย ประเมินผลการตรวจสมหะเป็นพญเชื้อวัณ โรค และ ไม่พญเชื้อวัณ โรค

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แผนการเขียนบ้าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแนวทางในการเขียนบ้านผู้ป่วยวันโรคปอด ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ แนวทางการอภิปรายกุ่ม เนื้อหา การประเมินผล อุปกรณ์ และระยะเวลาที่ใช้

2. แบบบันทึกติดตามผู้ป่วยวันโรค ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นแนวทางในการติดตาม การเปลี่ยนแปลง และการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยวันโรคปอดที่บ้าน ประกอบด้วย การประเมินภาวะสุขภาพ การดูแลสุขภาพทั่วไป การรับประทานยาและโรค อาการข้างเคียงยาและอาการป้องกัน การแพร่กระจายเชื้อ

3. อุปกรณ์และเอกสารการเกี่ยวกับวันโรค เพื่อให้ประกอบการสร้างการรับรู้โอกาสเดี่ยง ต่อการเป็นวันโรคปอด การรับรู้ความรุนแรงของวันโรค การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของ การปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ

3.1. วีดีทัศน์เรื่องวันโรค

3.2 แผ่นพับเรื่องวันโรค การปฏิบัติตัวเมื่อป่วยเป็นวันโรคปอด การรักษาวันโรค แบบมีที่เดี่ยง โดยสามารถนำไปประกอบครัว

3.3 ภาพพลิกเรื่องวันโรค ประกอบด้วย สาเหตุ การติดต่อ อาการ การวินิจฉัย การรักษา อาการข้างเคียงจากการใช้ยาและโรค การป้องกันควบคุมวันโรค และการปฏิบัติตัวเมื่อเป็นวันโรคปอด

3.4. ยาและวัสดุที่จำเป็นของ 1 ของต่อ 1 มือ จำนวนของครบ 1 เดือน ผู้วิจัยขอรับ การสนับสนุนจากโรงพยาบาลอ่าวอุดมสำราญ

3.5 อุปกรณ์ป้องกันการแพร่กระจายเชื้อวันโรค เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าปีกปากและมูก กระปองพลาสติกมีฝาปิด ชนิดไม่มีเกลียว เป็นต้น

3.6 ตัวแบบประเมิน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบความตรง และความเที่ยง ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการเขียนบ้าน และเอกสารให้ความรู้ เกี่ยวกับวันโรคปอดและการปฏิบัติตัว และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ชื่อชั้นชื่อส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมการปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ และแบบบันทึกผล การตรวจสมหนะ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีประสบการณ์ด้านการดูแล

ผู้ป่วยวัณโรค จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และคำนวณหาค่า ดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index) โดยการคำนวณดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา} = \frac{\text{จำนวนคำถ้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนคำถ้าทั้งหมด}}$$

ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา 0.82 ซึ่งค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาที่เป็นที่ยอมรับได้ คือ 0.80 ขึ้นไป (Davis, 1992 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสติคนธาร, 2547, หน้า 224) จากนั้นปรับปรุง แก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขอีกรอบ ก่อนที่จะนำไปทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ (Try Out)

2. การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ผู้จัดทำแบบสัมภาษณ์พูดกิจกรรมการปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพ ไปทดลองใช้กับ ผู้ป่วยวัณโรคที่โรงพยาบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 30 ราย และวิเคราะห์รายชื่อ (Item Analysis) เพื่อหาความสอดคล้องภายใน โดยการตรวจสอบแบบแผนการตอบคำถ้าแต่ละข้อ ของกลุ่มตัวอย่างจากค่าสหสัมพันธ์รายชื่อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item Total Correlation) คัดเลือกคำถ้าที่มีค่าสหสัมพันธ์รายชื่อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item Total Correlation) +.30 ขึ้นไป มาจัดทำเป็นแบบสอบถาม และปรับปรุงคำถ้าที่มีค่าสหสัมพันธ์รายชื่อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item Total Correlation) ต่ำกว่า +.30 (Jacobson, 1988, p. 6 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสติคนธาร, 2547, หน้า 263)

จากนั้nvิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa ของครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยง 0.87 ซึ่งค่าความเที่ยงที่ยอมรับว่า เครื่องมือนี้มีคุณภาพ คือ 0.80 ขึ้นไป (Jacobson , 1988, p. 6; Burns & Grove, 1997, p. 327; Selby-Harrington et al., 1994 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสติคนธาร, 2547, หน้า 232) และได้ปรับปรุงข้อคำถ้า ก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้จัดทำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม เช่น ทะเบียนผู้ป่วยในโครงการวิจัย แผนการเขียนบ้าน แบบบันทึกการเยี่ยมบ้าน แบบบันทึกผลการตรวจสมหะ ตัวอย่างยา.van โรค

ผ้าปีติปากและชุดผ้าเช็ดหน้า ตลอดไปสู่เส้นทาง วีดีทัศน์เรื่องวัณโรค ภาพพลิก แผ่นพับ กระปุ่ง พลาสติกมีฝ้าปีติเป็นต้น

1.2 ประสานงานกับสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 3 ชลบุรี เพื่อขอรับการสนับสนุน สำหรับในการจัดกิจกรรม ได้แก่ แผ่นพับเกี่ยวกับวัณโรคและการปฎิบัติตัวของผู้ป่วยวัณโรค ภาพพลิก เรื่องวัณโรค เป็นต้น

1.3 เตรียมทักษะของผู้วิจัย โดยการทดลองจัดกิจกรรมอภิปรายกลุ่มประกอบกับ อุปกรณ์และเอกสารที่จัดเตรียมไว้ กับผู้ป่วยวัณโรคและสมาชิกครอบครัวที่ไม่อยู่ในการทดลอง จำนวน 3 ราย เพื่อให้เกิดความชำนาญ

2. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00 -18.00 นาฬิกา ตามขั้นตอน

2.1 ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ไปมอบให้ ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลอ่าวอุดมอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อขอใช้แขวนตุณประสงค์ของการวิจัย และขออนุญาตเก็บข้อมูล

2.2 ผู้วิจัยพบผู้รับผิดชอบงานคลินิกวัณโรค หัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาล หัวหน้า สำนักงานประสานเครือข่ายสุขภาพ เจ้าหน้าที่หน่วยบริการปฐมภูมิ (PCU) และเจ้าหน้าที่อื่นที่ เกี่ยวข้อง เพื่อขอใช้แขวนตุณประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดการรวบรวมข้อมูล ขอความร่วมมือใน การวิจัย และการนัดหมายผู้ป่วย

2.3 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลและประวัติของผู้ป่วยวัณโรคเสมอพบที่มาเพื่อประเมินประวัติ ผู้ป่วยรายบุคคล เพื่อคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด จากนั้นแนะนำตนเอง ขอใบอนุญาตถูกประสงค์ ของการวิจัย ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาการนัดพบและการยุติการนัดพบ พร้อมทั้ง สอบถามความสมัครใจของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยสมัครใจ จึงให้ผู้ป่วยเขียนชื่อยินยอมเข้าร่วมการวิจัย อย่างเป็นทางการ จากนั้นสุ่มผู้ป่วยเข้าสู่กลุ่มตัวอย่าง จึงจะเบี่ยงความผลการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

2.4 สมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.5 นัดหมายการเยี่ยมบ้านกลุ่มทดลอง ทุก 1 สัปดาห์ ติดต่อกัน 4 ครั้งต่อราย ส่วน กลุ่มควบคุมผู้วิจัยจะเยี่ยมบ้านในสัปดาห์แรก 1 ครั้ง จากนั้นให้มารับบริการที่คลินิกวัณโรคตามปกติ

2.6 เมื่อถึงสุดการรักษาเดือนที่ 2 ประเมินอัตราการตรวจเส้นทาง ไม่พบเชื้อวัณโรค เมื่อดึงสุโคการรักษาจะเข้มข้น โดยวิธีย้อมสีทันกรด (AFB Stain) และตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการตรวจพบเพิ่มประวัติผู้ป่วยรายบุคคล และสัมภาษณ์ การปฏิบัติตามแผนการดูแลสุขภาพของผู้ป่วยวัณโรคปอดกลุ่มทดลองที่บ้าน สมภาษณ์ผู้ป่วย กลุ่มควบคุมที่คลินิกวัณโรคในวันที่ผู้ป่วยมาตรวจตามนัด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวมรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบสมมุติฐานทางสถิติในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ อายุ อาร์พ สิทธิ์ในการรักษาพยาบาล จำนวนสามชีกในครอบครัว ความล้มพันธ์ระหว่างผู้ดูแลลักษณะผู้ป่วย ด้านนิเวศภายใน ผลการตรวจเลือดทางเชื้อเอดส์และพัฒนาระบบทุขภาพ วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่และสถิติร้อยละ

1.2 สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และลักษณะอาชีพ วิเคราะห์ด้วยความถี่ และค่าสถิติร้อยละ และทดสอบความแตกต่างของ การศึกษา สถานภาพสมรส และลักษณะอาชีพ ระหว่างกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) โดยใช้สถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square Test)

2. อัตราการตรวจเสมอไม่พบเชื้อร่วม โรคเมือสิ้นสุดการรักษาจะเปลี่ยนขึ้น (Sputum Conversion Rate) วิเคราะห์ด้วยค่าสถิติร้อยละ

อัตราการตรวจเสมอไม่พบเชื้อร่วม โรคเมือสิ้นสุดการรักษาจะเปลี่ยนขึ้น ของกลุ่มทดลอง

$$= \frac{A_1 * 100}{A}$$

อัตราการตรวจเสมอไม่พบเชื้อร่วม โรคเมือสิ้นสุดการรักษาจะเปลี่ยนขึ้น ของกลุ่มควบคุม

$$= \frac{B_1 * 100}{B}$$

A₁ คือ จำนวนกลุ่มทดลองที่ตรวจเสมอไม่พบเชื้อร่วม โรคเมือสิ้นสุดการรักษาจะเปลี่ยนขึ้น
A คือ จำนวนผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มทดลองทั้งหมด

B₁ คือ จำนวนกลุ่มควบคุมที่ตรวจเสมอไม่พบเชื้อร่วม โรคเมือสิ้นสุดการรักษาจะเปลี่ยนขึ้น
B คือ จำนวนผู้ป่วยที่เป็นกลุ่มควบคุมทั้งหมด

3. เมริบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการปฏิบัติตามแผนการดูแลของผู้ป่วยร่วม โรคระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t (Independent t-test)

4. เมริบเทียบอัตราการตรวจเสมอไม่พบเชื้อร่วม โรคเมือสิ้นสุดการรักษาจะเปลี่ยนขึ้นระหว่างกลุ่มทดลอง (Experimental Group) และกลุ่มควบคุม (Control Group) โดยใช้สถิติ ไคสแควร์ (Chi-Square Test)

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยการนำเสนอวิทยานิพนธ์เพื่อรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรับรองของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หลังจากนั้นแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัย อธิบายให้กับกลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่า การวิจัยครั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมในการทำวิจัย การปฏิเสธไม่มีผลต่อการรักษาพยาบาล ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะถูกเก็บเป็นความลับโดยจะใช้รหัสเลขที่ของแบบสอบถามเป็นรหัสแทนชื่อ-นามสกุลของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยจะออกมาระบุรวมและนำมาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสามารถขอหยุดเข้าร่วมงานวิจัยก่อนครบกำหนดได้โดยไม่มีผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป